

Motion till riksdagen

1987/88:Jo307

av Sven Eric Lorentzon och Hans Dau (m)

om bestämmelsen om virkesförverkande vid överträdelse av 13 § skogsvårdslagen

Skog får inte slutavverkas förrän den har nått sådan ålder att endast en mindre ökning av dess medelproduktion kan erhållas, om skogen får stå kvar...

Enligt föreskrifterna till paragrafen gäller olika slutavverkningsålder för olika trädslag på olika boniteter i skilda delar av landet.

Med ett bestånds ålder avses den grundytbevågda medelåldern. Vid åldersbestämningen räknas ej fröträäd, överståndare och underväxt. Åldern bestäms genom att räkna antalet årsringar vid 1,3 m höjd. Därefter görs ett tillägg för normalt antal år till brösthöjd (1,3 m). Från detta finns rätt att underskrida åldrarna om markant avvikelse från normal utveckling föreligger, t. ex. om beståndet är kraftigt rötskadat, har synnerligen dålig kvalitet m. m.

I praktiken har vid många tillfällen visat sig att det för skogsägare och skogstjänstemän vid ett besök ute i beståndet varit svårt att avgöra om detta varit slutavverkningsmoget. Detta gäller speciellt om beståndet utvecklats från en tidigare rest- eller dimensionshuggen skog. Dyliga finns alljämt gott om i landet.

Om en skogsägare uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelserna döms han till böter. Därtill kommer att virket eller virkets värde efter avverkning som innebär brott mot lagen skall förklaras förverkat, om det inte är uppenbart obilligt.

Att fastställa lägsta slutavverkningsålder kan vara svårt i vissa bestånd även för vana skogsägare. Därtill kommer att avverkningstrakten i genomsnitt är betydligt större i dag, bl. a. på grund av mekaniseringen. Värdet av virket kan därför uppgå till betydande belopp. Under de senaste åren har samhället på olika sätt sökt öka avverkningarna, dels genom att införa bestämmelser om minimiavverkning i skogsvårdslagen 1983, dels också genom det s. k. stimulanspaketet 1986.

Hotet om förverkandet av virkesvärdet har utan tvekan en avverkningshämmande effekt och strider därför mot samhällets intressen. Därtill kommer att enskilda skogsägare har stämts och fällts i första instans där straffpåföljden även varit förverkande av virkesvärdet, trots att det senare visat sig att skogsvårdsstyrelsens tjänstemän gjort en felaktig bedömning av rätten att avverka beståndet.

Mot ovan nämnda bakgrund måste bestämmelserna om förverkandet av

virket eller dess värde snarast borttagas ur skogsvårdslagen eller ändras så att den endast får tillämpas om ont uppsåt föreläggat vid avverknigen.

Mot. 1987/88
Jo307

Hemställan

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställer vi att riksdagen som sin mening ger regeringen tillkänna vad i moti-
onen anförts om följdverkningarna vid överträdelse av 13 § skogs-
vårdslagen.

Stockholm den 26 januari 1988

Sven Eric Lorentzon (m)

Hans Dau (m)